

kmečkih občinah, eden pa v mestni skupini, dr. Jnl. Gregr, zoper grofa Klam-Martinića pri ožji volitvi. Ta zmaga bila je le mogoča, ker so se mladočehi z ustavaki proti Klam-Martiniću zavezali. — Veselje ustavakov, da so vsaj 3 mladočehi voljeni, pa utegne vendar le kratko biti, ker ti terdijo, da v drž. zbor ne gredó.

Tirolsko. V nedeljo 25. t. m. se je v Inšpruku velikanska cerkvena svečanost slavila. Podoba Matere Božje presv. srca je bila namreč z dragoceno krono venčana. Opravljal je sv. službo nadškof in kardinal Solnograški, kteremu je asistiralo 9 škofov in 8 prelatov. (Tudi naš mil. knezoškof bili so navzoči). S procesijo šlo je kakih 30.000 ljudi. Le deželnih strelecev ni bilo, ker liberalni župan ni dovolil, da bi bili s puškami prišli!

Na Ogerskem se je v saboto zopet začel državni zbor in predsednik je poslance lepo opominjal, da naj složni bodo, ker je strašno veliko dela.

Vnanje države. Črnagora. V Podgorici, turškem mesticu na Arbaneškem, so pred enim tjeonom zopet Turki zdvijali in 20 Črnogorcev, med njimi tudi nekega arhimandrita (duhovnika) pobili. Bil je sejem in eden turškik podložnikov ubije nekega Turčina. Naenkrat se raznese po sejmu glas, da je Črnogorec Turka ubil. Divja turška drhal plane nad uboge Črnogorce, ki so bili brez orožja, in zgodi se velika nesreča. Le malo Črnogorcev je živih odletelo in ko doma razglasijo, kar se je godilo, je bil ogenj v strehi. Hoteli so kar na Turka planiti, pa knez jih je pomiril ter obljubil ostre preiskave pri Turkih in zadostenja.

Slovensko slovstvo.

K. Ravnokar smo prebrali knjižico, ki je te dni v „narodni tiskarni“ na svitlo prišla pod naslovom: „Jožef Rozman, kn. škof. konzist. svetovalec itd. — Izgled pravega dušnega pastirja in krščanskega rodoljuba“. Spisal Ivan Skuhala, kaplan konjiški. — Knjižica popisuje življenje rajnega nadžupnika na 61 straneh deloma z njegovimi besedami, ker je blagi mož v kroniki konjiške fare z otroško priprostostjo in odkritosrčnostjo svoje življenje popisal blizo do časa, da je v Konjice prišel, in po izgledu sv. Avgušтина tudi svojih slabost ni zamolčal. Pridjana je prediga, ki so jo č. g. korar Fr. Kosar pri pogrebu imeli, in lepa pesem žalostinka, ki so jo č. g. župnik J. Virk za osmino pogreba zložili. — Bodi g. pisatelju za njegov trud srčna zahvala, prijateljem rajnega pa pri čitanji obilna tolažba! Knjižica je na prodaj pri g. pisatelju v Konjicah po 30 kr. Ker se je le 500 iztisov posnelo, naj se podviza, kdor je želi imeti.

Razne stvari.

(Domača obrtnija.) Prav veselo je, kar piše

„Laib. Ztg.“ o delovanju zvonarnice Samassove v Ljubljani. Prilčno smo — pravi — zopet vidili pri tukajšnjem c. k. zvonarju, gospodu Albr. Samassi velik zvon, 46 centov težek, ki je z drugimi 3 zvonovi namenjen za farno cerkev v Idriji. Delo je zopet izvrstno. Kakor dalje čujemo, so odposlani bili pred nekaj dnevi trije soglasno ubrani zvonovi v Dijakovar na Slavonsko, ki bodo kinč novi, od škofa Strosmajerja postavljeni velikanski stolnici. — Te dni odpotoval je g. Samassa v Vadoviče na Gališkem blizo Krakove, kamor je bil poklican, da se za nove zvonove pogodi. — V tem se pač vidi sijajno priznanje naše domače, slavno znane firme, da se ji iz tako daljnih krajev naročila pošiljajo, ko je vendar družih zvonarnic bližej.

(Služba gimn. ravnatelja v Celju) se je zarad nekega „formalnega“ pregreška vnovič razpisala. V zraku šumi glas, da ni misliti na to, ka bi pošten Slovenec, naj si je še tako izvrsten, to službo dobil. — Tako poročevalec. Mi pa dostavljamo, da to — nič novega v Celju ni.

(Tu ga imate — mladega čuka!) V dopisu z Ljutomera se neki mladič v „Narodu“ huduje nad tem, da se podučiteljske službe samo v „Gr. Ztg.“ in — „mariborskem G.“ razpisujejo, ko vendar — veli mladič — za podučiteljska mesta na Štajerskem le samo kranjski, koroški in goriški učitelji (!) prositi zamorejo. Tej bahariji pristavlja mladič opazko, da bi glavar moral poslati razpise takim listom, ki se po vsem Slovenskem beró. — Vprašamo tega čuka: Ali ni tudi štajerskim podučiteljem dovolj, ako se jim ponuja po 560 in 440 gld. s zboljškom 50 gld. na leto, da se bahajo, češ, za to plačilo zamorejo le kranjski, koroški in goriški učitelji prositi! — Pazite, da se vam prevzetnežem krušnik bolj visoko ne privzdigne! Vprašamo mladega čuka drugič: Ktere slov. novine berejo učitelji vseh omenjenih dežel? „Slov. Učitelja“ gotovo ne, ker se je nedavno sam pritoževal, da ga niti v celjskem okraju ne marajo. „Narod“ se tudi bahati ne more, da ga obilno povsod čitajo, sicer bi ne imel 15.000 gld. dolgá. Če pa „liberalni“ učitelji in podučitelji „Gospodarja“ malo beró, kakor pravi mladič z Ljutomera, ni temu „Gosp.“ kriv, ampak pokvarjeni okus tacih šupeljakov, kakor je ljutomerski čuk; g. okr. glavar pa tudi za to ne more, da najde v uradnih izkazih pri „Gospodarju“ primeroma največ naročnikov! Nič vam zavid ne pomaga.

(Samoumor.) Dnč 23. t. m. se je pri Hitenbrenerju v kamški srenji vincar J. Lešnik s svilnatim robcem na nekem drevesu obesil. Vzrok ni znan in po najnovejših zaukazih tudi zdavnjske preiskave ni bilo. Župan g. Seidl je kar gospodu župniku ukazal, da se mora po navadi pokopati. Ker pa ni uzrok samomora znan, se tudi na v a d n i cerkveni obredi nise vršili, kar je Seidlna grozno razkačilo. Prav za prav bi se pa le nad